

20.5.2011

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

(41/2011)

Przedmiot: Uzasadniona opinia maltańskiej Izby Reprezentantów, dotycząca wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (COM(2011)0121 – C7-0092/2011 – 2011/0058(CNS))

Zgodnie z art. 6 Protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności parlamenty narodowe mogą, w terminie ośmiu tygodni od daty przekazania projektu aktu ustawodawczego, przesłać przewodniczącym Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji uzasadnioną opinię zawierającą powody, dla których uznają, że dany projekt nie jest zgodny z zasadą pomocniczości.

W świetle Regulaminu Parlamentu Europejskiego Komisja Prawna jest odpowiedzialna za przestrzeganie zasady pomocniczości.

Posłowie są proszeni o zapoznanie się z uzasadnioną opinią maltańskiej Izby Reprezentantów w sprawie wyżej wymienionego wniosku.

Wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych – COM(2011)121**Uzasadniona opinia Izby Reprezentantów, parlament maltański**

Mając na uwadze to, że głównym celem wniosku dotyczącego wprowadzenia wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCCTB) jest wyeliminowanie istotnych problemów hamujących wzrost na rynku wewnętrznym, a w szczególności problemów związanych z funkcjonowaniem 27 różnych krajowych systemów podatkowych, parlament maltański jest zdania, że cel ten nie zostanie osiągnięty. Komisja Europejska jest zdania, że kwestia ta wymaga przyjęcia wspólnego podejścia w zakresie przepisów, które dotyczą między innymi strat transgranicznych czy też nieopodatkowanej restrukturyzacji grupy. Parlament maltański jest zdania, że cele przedmiotowej dyrektywy można osiągnąć skuteczniej poprzez zastosowanie środków krajowych.

Zasada pomocniczości i proporcjonalności mają zastosowanie w przypadku gdy Unia i jej państwa członkowskie mają wspólne kompetencje w konkretnej dziedzinie na mocy Traktatu UE i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. W innym razie taki problem nie występuje. Do wyłącznej kompetencji Unii nie należą oczywiście kwestie podatkowe. W związku z tym jedyną możliwością, jak twierdzi Komisja, jest dzielenie przez Unię i jej państwa członkowskie kompetencji w dziedzinie opodatkowania na rynku wewnętrznym, na co zezwalają postanowienia traktatowe. Istotną kwestią jest to, czy Unia może przyjąć w ramach zaproponowanego aktu środki w zakresie harmonizacji podatków.

Kompetencje Unii do działania

W ostatniej wersji Traktatu wyraźnie określono, w większym stopniu niż kiedykolwiek wcześniej, że Unia i jej instytucje nie mogą działać bez zapewnienia ścisłej zgodności z warunkami wykonywania kompetencji przyznanych im na mocy Traktatów (zasada przyznania). Takie podejście obrano w momencie wdrożenia Traktatu z Maastricht, który został wzmocniony ze względu na negatywne wyniki referendum w sprawie traktatu konstytucyjnego, które odbyły się w 2005 r. w Irlandii i Francji.

W tym przypadku Komisja uważa, że kompetencje są przyznawane Unii zgodnie z art. 115 TFUE, który przewiduje, że Rada, stanowiąc jednomyślnie zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą i po konsultacji z Parlamentem Europejskim i Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, uchwała dyrektywy w celu zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, które mają bezpośredni wpływ na ustanowienie lub funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

Powody przedstawione przez Komisję traktuje się tak, jakby art. 115 miał zastosowanie wówczas, gdy art. 114 nie może być stosowany ze względu na to, że zastosowanie samego art. 114 ust. 1 jest niemożliwe, ponieważ art. 114 ust. 2 wyklucza jego stosowanie – a tym samym również przyjęcie zwykłej procedury prawodawczej – w odniesieniu do kwestii podatkowych. Z tego wynika, że Komisja jest zdania, że art. 114 ust. 2 nie rozstrzyga kwestii harmonizacji podatków oraz że przepisy podatkowe mogą zostać zharmonizowane wyłącznie w przypadku zastosowania art. 115, choć zgodnie z treścią art. 115 ma on zastosowanie bez uszczerbku dla przepisów art. 114.

Niemniej jednak w art. 115 jest mowa o „zbliżeniu” przepisów itp. „Zbliżenie przepisów” powszechnie oznacza, że wspólny rezultat osiąga się poprzez zbliżenie w określonym celu przepisów krajowych. Zazwyczaj nie oznacza to ujednoczenia przepisów ani opracowania systemu prawnego lub unikatowego systemu europejskiego. W przeszłości każda podobna ambitna inicjatywa musiała zostać zatwierdzona rozporządzeniem lub inną podstawą wskazaną w Traktacie, poza przepisami dotyczącymi zbliżenia przepisów. Co więcej, w ostatnich latach Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej ograniczył stosowanie przez Komisję samego art. 114 (zawierającego najważniejsze postanowienia dotyczące zbliżenia przepisów, które zezwalają na większość kwalifikowaną, a nie na jednomyślność w Radzie). Na przykład ze sprawy „Reklama i sponsorowanie w zakresie wyrobów tytoniowych” (sprawa C-376/98) wynika, że konieczne należy określić to, że działania Unii

przyczynią się do ustanowienia lub funkcjonowania rynku wewnętrznego, lecz nie przekroczą wskazanego zakresu. Tego typu działania nie powinny zwłaszcza prowadzić do wyeliminowania konkurencji. Poza tym ich celem nie powinna być regulacja rynku wewnętrznego, przede wszystkim poprzez ingerowanie w kompetencje państw członkowskich, a z pewnością nie bez wyraźnego sprawdzenia powiązania pomiędzy poszczególnymi zaproponowanymi działaniami a celami rynku wewnętrznego w świetle całego Traktatu.

Ponadto w art. 4 ust. 2 Traktatu UE (po wprowadzeniu Traktatu z Lizbony) nałożono na Unię obowiązek przestrzegania „istotnych funkcji” państw członkowskich. Art. 4 nie zawiera wyczerpującej definicji rzeczonych „istotnych funkcji” państw członkowskich i w związku z tym uważamy, że zaproponowany środek mógłby naruszać i naszym zdaniem faktycznie narusza to, co zawsze było postrzegane jako suwerenność dochodów i suwerenność podatkowa.

Jesteśmy przekonani co do tego, że w ramach Traktatu z Lizbony Trybunał Sprawiedliwości, jeśli zostanie o to poproszony, powinien rygorystycznie zinterpretować i zastosować te przepisy i zasady określone w Traktacie, czego oczekiwały państwa członkowskie w momencie ratyfikowania Traktatu z Lizbony.

Co za tym idzie, uważamy, że Traktaty nie przyznają instytucjom uprawnień do przyjęcia środka, którego celem jest ustanowienie systemu CCCTB na potrzeby określenia wspólnej podstawy opodatkowania poprzez konsolidację i podział, a w szerszym rozumieniu – dyrektywy na mocy art. 115. W związku z tym, biorąc pod uwagę kategoryczne stosowanie zasady przyznania w nowych Traktatach, Komisja jest w większym stopniu zobowiązana do wykazania, że każdy wniosek zgodny z art. 115 (interpretowany w kontekście art. 114) powinien podlegać warunkom w nim określonym. Nie ma to jednak zastosowania w przypadku, gdy taki środek mógłby doprowadzić do stworzenia systemu, który wykraczałby poza granice harmonizacji przepisów oraz naruszał suwerenność podatkową jako istotną funkcję państwa.

Parlament maltański przedstawia następujące powody, dla których uważa, że wniosek Komisji narusza zasadę pomocniczości:

- Ogólnie rzecz biorąc, nowe przepisy określone we wniosku dotyczącym CCCTB już same w sobie są źródłem niepewności, ponieważ nie powołano się w nich na poprzednie interpretacje administracji podatkowych lub nawet trybunałów. Co więcej, zważywszy na to, że system CCCTB jest opcjonalny, przedsiębiorstwa miałyby do czynienia nie tylko z 27 różnymi obowiązującymi zbiorami przepisów, lecz także z CCCTB. Podczas gdy niektórzy mogliby sugerować, że duże przedsiębiorstwa czerpałyby z tego systemu pewne korzyści, małe przedsiębiorstwa mogłyby mieć trudności ze znalezieniem najlepszego systemu dla siebie. Dotyczy to zarówno przedsiębiorstw, które należą do grupy, jak i przedsiębiorstw, które nie są członkami grupy. W świetle zaproponowanej dyrektywy przedsiębiorstwa niebędące członkami grupy również miałyby możliwość korzystania z systemu CCCTB. Ponadto mimo że przedmiotowy wniosek nie wpływa na stawki podatkowe stosowane przez państwa członkowskie, gdyż nie jest on neutralny w kontekście dochodów, nie można wykluczyć tego, że państwa członkowskie mogłyby zostać zmuszone do zmiany swoich stawek. Chociaż celem CCCTB jest opracowanie działania skoordynowanego, zważywszy na to, że system CCCTB jest opcjonalny i że mogą z niego korzystać także przedsiębiorstwa nienależące do grupy, oznacza to, że nie będzie on miał takiego skutku. W związku z tym skuteczniejsze osiągnięcie celów przedmiotowej dyrektywy na szczeblu UE jest niemożliwe.
- Chociaż CCCTB może zaoferować pewną formę zmniejszenia kosztów przestrzegania przepisów, wyboru pomiędzy oddzielnym obliczaniem zysków a CCCTB nie można uznać za odpowiednią propozycję. Ponadto koncepcja pojedynczego punktu kontaktowego sugeruje, że wszyscy podatnicy utrzymują kontakty z jedną administracją podatkową. Niemniej jednak podczas gdy w normalnym systemie przedsiębiorstwa i osoby indywidualne kontaktują się z właściwymi organami podatkowymi, w systemie CCCTB indywidualne przedsiębiorstwa musiałyby częściej kontaktować się z głównym podatnikiem, zarówno podczas konsolidacji, jak i podczas kontroli przeprowadzanych przez główny organ właściwy. Wynika to z tego, że indywidualne przedsiębiorstwa są zobowiązane w ramach CCCTB do prowadzenia dokumentacji i gromadzenia dokumentów. Poza tym nie jest jasne to, czy wprowadzenie CCCTB ma doprowadzić do zmniejszenia kosztów przestrzegania przepisów w kontekście szacowania zwrotu podatku. Cel ten można osiągnąć poprzez zastosowanie innych środków zgodnych z zasadą pomocniczości i proporcjonalności. Przykładowo koszty te można by znacznie ograniczyć poprzez wprowadzenie na szczeblu państw członkowskich środków elektronicznych. Poza tym przedsiębiorstwa, które przyjęłyby CCCTB (niezależnie od tego, czy należą do grupy, czy też nie), musiałyby ponieść w związku ze zmianą dodatkowe koszty. Ma to

szczególne znaczenie dla małych i średnich przedsiębiorstw. W związku z tym w celu osiągnięcia rzeczonych celów podjęcie określonych działań na szczeblu UE jest tak naprawdę zbędne. Parlament maltański uważa, że działania podejmowane w państwach członkowskich powinny wystarczyć na zmniejszenie obciążenia administracyjnego.

- Jednym z celów CCCTB jest zniesienie skomplikowanego systemu ustalania cen transferowych, który obecnie ma zastosowanie do transakcji grupowych. Parlament maltański uważa, że CCCTB nie przyczyni się do zniesienia cen transferowych, ponieważ nadal mają one zastosowanie do przedsiębiorstw, które nie przyjęły CCCTB, lub przedsiębiorstw należących do grupy w ramach różnych CCCTB¹. W samym wniosku przyznano, że CCCTB nie przyczyni się do wyeliminowania sporów pomiędzy państwami członkowskimi. Co więcej, funkcjonuje już mechanizm służący rozstrzygnięciu sporów pomiędzy państwami członkowskimi w tym obszarze, tj. porozumienia w sprawie unikania podwójnego opodatkowania oraz umowa o arbitraż. W ten sam sposób Wspólne Forum UE ds. Cen Transferowych łączy w sobie administrację podatkową państw członkowskich oraz przedstawicieli handlowych, czego celem jest rozstrzygnięcie kwestii związanych z cenami transferowymi. Pod tym względem Forum osiągnęło szereg wyników, łącznie z zaproponowanym kodeksem postępowania, określającym wskazówki dotyczące wartości, które zostały zatwierdzone przez Radę Unii Europejskiej. W związku z tym w celu osiągnięcia rzeczonych celów podjęcie określonych działań na szczeblu UE jest zbędne, ponieważ wymagane mechanizmy już funkcjonują. Nie wydaje się, aby ten cel można było osiągnąć lepiej poprzez przyjęcie wniosku dotyczącego CCCTB, ponieważ sam system CCCTB przewiduje możliwość wystąpienia pewnych sporów.
- Celem CCCTB jest pełne uwzględnienie transgranicznej działalności handlowej i tym samym uniknięcie dodatkowego opodatkowania w celu skonsolidowania zysków i strat na szczeblu UE². Chociaż konsolidacja służy osiągnięciu rzeczonych celów, państwa członkowskie mogłyby podjąć na szczeblu krajowym działania w celu ograniczenia strat ponoszonych przez grupę; Trybunał Sprawiedliwości wydał już w tej sprawie orzeczenie (zob. sprawa C-446/03, Marks & Spencer plc przeciwko David Halsey (Her Majesty's Inspector of Taxes)). Działania na szczeblu UE nie są konieczne do osiągnięcia takiego celu, ponieważ wystarczy, że działania w tego typu kwestiach są podejmowane na szczeblu krajowym.
- Innym celem CCCTB jest ograniczenie dodatkowych możliwości lub możliwości niewskazanych w planowaniu podatku od osób prawnych poprzez równoległe stosowanie w Unii 27 systemów podatku od osób prawnych z uwzględnieniem ogólnego przepisu w zakresie zwalczania nadużyć uzupełnionych środkami ustanowionymi w celu ograniczenia konkretnych rodzajów praktyk³. Parlament maltański jest zdania, że istniejące mechanizmy regulują szkodliwe praktyki podatkowe w UE, tj. Grupa ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej). Grupa ta wydaje zalecenia, które są następnie zatwierdzane przez Komitet Ekonomiczno-Społeczny. Dlatego też parlament maltański jest zdania, że nie ma konieczności podejmowania działań na szczeblu UE, by osiągnąć rzeczony cel, ponieważ istnieją już odpowiednie mechanizmy i nie wydaje się, aby ten cel można było osiągnąć lepiej poprzez zastosowanie CCCTB.
- Wzór podziału jest zgodny z elementem konsolidacji przedstawionym w przedmiotowym wniosku. Parlament maltański jest zdania, że wzór ten powoduje zakłócenia w odniesieniu do konkurencyjnej i komparatywnej przewagi państw członkowskich, że działa korzystnie na gospodarkę, które nadal są uzależnione od sektorów gospodarki wymagających intensywnych działań, oraz że nakłada kary na te gospodarki, których poziom wydajności jest stosunkowo wysoki lub mógłby zapewnić przejście na działalność gospodarczą o wartości dodanej bądź w przypadku których wielkość rynku jest ograniczona. Ponadto badania⁴ wykazują, że:
 - w wyniku zastosowania CCCTB zwiększy się obciążenie potencjalnego dochodu z podatku od osób prawnych. Główną przyczyną takiego stanu rzeczy jest to, że mechanizm podziału będzie oznaczał przekazywanie znacznych części dochodu państwom członkowskim oraz ich opodatkowanie w państwach członkowskich zgodnie z wyższą stawką podatku od osób prawnych;

¹Art. 123 przedmiotowego wniosku.

²Punkt 6 preambuły.

³Punkt 10 i 20 preambuły.

⁴Badanie wpływu wniosku dotyczącego wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych na podatników europejskich przeprowadzone w styczniu 2011 r. przez Ernst & Young.

- wzór podziału spowoduje poważny brak równowagi oraz nie odzwierciedla ekonomicznej podstawy nowoczesnego biznesu. Zakłócenia te oznaczają, że podatek stanowiłby prawdziwą przeszkodę dla transakcji handlowych. Możliwe, że przedsiębiorstwa będą postrzegały UE nie tylko jako miejsce do prowadzenia inwestycji, czego największy wpływ byłby odczuwalny w gospodarkach europejskich, których wzrost gospodarczy opiera się na bezpośrednich inwestycjach zagranicznych. Ponadto skoncentrowanie się w większym stopniu na elementach mechanizmu przydziału mogłoby spowodować poważne zakłócenia w podejmowaniu decyzji w zakresie zatrudnienia.

Parlament maltański zwraca uwagę, że szefowie państw lub rządów państw należących do strefy euro uzgodnili, że wspólną podstawę opodatkowania osób prawnych można by opracować w sposób niewywierający wpływu na dochody w celu zapewnienia zgodności różnych krajowych systemów podatkowych przy jednoczesnym przestrzeganiu krajowych strategii podatkowych oraz w celu przyczynienia się do stabilności budżetowej oraz konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich. Wspólna podstawa opodatkowania osób prawnych nie będzie wywierała wpływu na dochody, jeśli przestrzegana będzie konkurencyjna i komparatywna przewaga państw członkowskich. Ponadto szefowie państw lub rządów państw należących do strefy euro odnoszą się do wspólnej podstawy opodatkowania osób prawnych, a nie do wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych.

W związku z tym parlament maltański uważa, że wzór podziału nie spełnia założenia celu, który można by lepiej osiągnąć na szczeblu UE. Przeprowadzenie zaproponowanych działań na szczeblu europejskim mogłoby mieć raczej negatywne skutki.

Wniosek

1. Parlament maltański uważa, że Traktaty jednoznacznie nie przyznają instytucjom uprawnień do przyjęcia, zgodnie z art. 115, dyrektywy, w której dąży się do określenia zaproponowanego systemu w ramach CCCTB w celu ustanowienia w przewidzianym zakresie wspólnej podstawy opodatkowania poprzez konsolidację i podział. W związku z tym, biorąc pod uwagę kategoryczne stosowanie zasady przyznania w nowych Traktatach, Komisja jest w większym stopniu zobowiązana do wykazania, że każdy zaproponowany środek zgodny z art. 115 (interpretowany w kontekście art. 114 TFUE oraz art. 4 Traktatu UE) powinien podlegać warunkom w nim określonym. Nie miałyby to jednak zastosowania w przypadku, gdyby taki środek miał doprowadzić do stworzenia systemu, który wykraczałby poza granice harmonizacji przepisów oraz naruszał suwerenność podatkową jako istotną funkcję państwa.
2. Wykonywanie uprawnień przyjętych przez Unię (jeśli nie są to uprawnienia o charakterze wyłącznym) musi być zawsze zgodne z zasadami pomocniczości i proporcjonalności. W celu udowodnienia tego Komisja musi wykazać, co następuje:

(1) że dobrowolne działania podejmowane przez państwa członkowskie indywidualnie lub wspólnie nie przyczyniłyby się do osiągnięcia zamierzonych rezultatów, podczas gdy lepszym rozwiązaniem byłoby podjęcie zaproponowanych działań na szczeblu UE (pomocniczość); oraz

(2) że działania są konieczne w celu usprawnienia ustanowienia lub funkcjonowania rynku wewnętrznego, przy czym nie powinny one wychodzić poza zakres niezbędny do osiągnięcia określonego celu: zaproponowana dyrektywa nie przewiduje większej liczby działań, niż to konieczne w celu usunięcia widocznych przeszkód, oraz byłaby odpowiednia, niezbędna i proporcjonalna w kontekście osiągnięcia celu w zakresie proporcjonalności. Ponadto w prezentacji wniosku Komisja musi szczegółowo uzasadnić, w jaki sposób wniosek zapewnia ścisłą zgodność z wymienionymi zasadami oraz w jaki sposób korzyści przeważają nad negatywnymi skutkami. Uważamy, że przedmiotowy wniosek nie zawiera takiego uzasadnienia. Nie przedstawiono w nim ani wystarczającego uzasadnienia jakościowego, ani ilościowego. Stwierdzamy, że w przedmiotowym wniosku nie zaprezentowano właściwego uzasadnienia, lecz istotne działania spekulacyjne.

Chociaż przyjmuje się, że Komisja sama uznała, że art. 115 (jednomyślność w Radzie) stanowi podstawę prawną, i w związku z tym nadal się do niego odnosi, przedmiotowy wniosek jest powiązany z suwerennością

państw członkowskich w zakresie bezpośredniego opodatkowania i przewiduje się, że uniemożliwi to Malcie i innym państwom członkowskim podejmowanie decyzji w kwestiach polityki podatkowej, np. stawki podatkowej, które to decyzje mogłyby wyrzucić negatywny wpływ na pozycję gospodarczą w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej. Art. 115 jako podstawa prawna przyjęta przez Komisję wymaga jednomyślności w Radzie. Aby uzyskać zgodę państwa członkowskiego, dany środek nie może więc uniemożliwiać tym suwerennym państwom – obecnie ani w przyszłości – kształtowania wszelkich elementów polityki krajowej. Także w interesie Unii nie leży postępowanie, które osłabia podatkową i budżetową podstawę jednego lub kilku państw członkowskich. Niemniej jednak właśnie do tego prowadzi zastosowanie rzeczonoego środka. Przedmiotowy wniosek wywiera pod tym względem negatywny wpływ na autonomię krajową, a w związku z tym również na możliwość kształtowania przez państwo podatku zgodnie z panującymi w nim warunkami społeczno-gospodarczymi na szczeblu centralnym, regionalnym albo lokalnym.

Po drugie, jeśli chodzi o wybór modelu CCCTB, a w szczególności elementu konsolidacji (podział dochodu) będącego podstawowym elementem przedmiotowego wniosku, przedmiotowy wniosek odnosi się do modelu (jednego z kilku dostępnych), którego zastosowanie wiąże się z koniecznością wprowadzenia istotnych zmian w krajowych systemach podatkowych kilku państw członkowskich, przy jednoczesnym dalszym obciążeniu gospodarek krajowych i UE; poza tym rezultaty, jakie mają zostać osiągnięte w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej, są niepewne. W rzeczywistości negatywne rezultaty przewiduje się w takich dziedzinach, jak: PKB, uszczuplenie dochodów, wydatki i zatrudnienie. Nie wykazano wyraźnie, że przedmiotowy wniosek przyczyniłby się do ogólnego dobra całej UE, co jest w tym celu wymagane, a czego nie byłyby w stanie osiągnąć w wystarczającym stopniu same państwa członkowskie. Państwa członkowskie mogą podjąć działania sprzyjające osiągnięciu kilku konkretnych celów. Państwa członkowskie, indywidualnie bądź wspólnie, mogą wdrożyć kilka czynników poprzez zastosowanie mechanizmów, które:

- (i) nie naruszają – w ten sposób lub w znacznym stopniu – kompetencji państw członkowskich; oraz
- (ii) oferują perspektywy, które są wystarczająco atrakcyjne, aby zachęcić do prowadzenia działalności transgranicznej. Poza tym można osiągnąć nie tylko większe ujednoczenie, lecz także w sposób zrównoważony osiągnąć cele zakrojone na szerszą skalę – poprzez współpracę i zastosowanie niższych od proponowanych poziomów harmonizacji, np. wspólnej podstawy opodatkowania osób prawnych bez konsolidacji.

Dlatego też Komisja nie może utrzymywać, że zasada pomocniczości i zasada proporcjonalności są przestrzegane. Zastosowanie łagodniejszych opcji może doprowadzić do osiągnięcia tego typu celów w perspektywie krótko- i długoterminowej, bez istotnej ingerencji i z niewieloma negatywnymi skutkami.

Należy pamiętać o tym, że również cele samej Unii uległy zmianie i rozszerzeniu, w wyniku czego nowe cele należy porównać z celami bezpośredniej integracji, której celem jest zniesienie wszelkich przeszkód, czy to faktycznych, czy postrzeganych, tak aby urzeczywistnić rynek wewnętrzny. Inne wartości i cele współlistnieją z wartościami i celami integracji w odniesieniu do Wspólnoty Europejskiej. Do tych celów bez wątpienia zalicza się stabilność gospodarczą i podatkową.

Parlament maltański jest zdania, że przedmiotowy wniosek w swoim obecnym brzmieniu nie wykazuje zgodności ani z zasadą pomocniczości, ani z zasadą proporcjonalności.

Biorąc pod uwagę wpływ na suwerenność państwa oraz poważne konsekwencje wynikające z zastosowania określonego środka w jego obecnej formie – zwłaszcza w odniesieniu do gospodarek uzależnionych od usług, które przez dziesięciolecia były planowane – oraz to, że korzyści zarówno dla wielu państw członkowskich, jak i dla Unii są żadne w porównaniu ze szkodami lub mają charakter spekulacyjny, lub też są wątpliwe:

parlament maltański zdecydował się zakwestionować przedmiotowy wniosek oraz przekazać uzasadnioną opinię zgodnie z procedurą określoną w art. 6 Protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

17 maja 2011 r.

**Izba Reprezentantów
Parlament Republiki Malty**